

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/72/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723203416
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6723203416.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Michala Tagaja, ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XX, XXX XX D. E., právne zastúpeného B. F. D., advokát, so sídlom G. XX/XX, XXX XX H., proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná I. J. K. L., so sídlom M. X, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 8.759,99 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. XXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 06.05.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.757,19 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 8.757,19 Eur od 11.05.2023 až do zaplatenia a náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur, všetko v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (tretí výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z čl. 46 ods. 3 a 4 Ústavy SR, z §3 ods. 1, §4 ods. 1 písm. f), §6 ods. 1, 2, §15 ods. 1, 2, §16 ods. 4, §17 ods. 1, §18 ods. 1, 2, 3, §19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej v texte aj len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), §3 ods. 1, §100 ods. 1, §121 ods. 3, §517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“) a §3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

1.2 Konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou na okresný súd dňa 10.08.2023 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 8.759,99 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75% z dlžnej sumy od 10.05.2023 až do zaplatenia, ako aj zaplatenia nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku ako aj náhrady trov konania.

1.2.1 Žalobca žaloval Slovenskú republiku, zastúpenú I. J. K. L. z dôvodu, že uznesením vyšetrovateľa N. J. O., odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-464/OVK-ZV-2010 zo dňa 25.04.2012 mu bolo vznesené obvinenie a bol stíhaný za zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods.1, ods.3 písm. a) Trestného zákona; proti predmetnému uzneseniu žalobca prostredníctvom svojho vtedajšieho obhajcu podal dňa 18.05.2012 sťažnosť, ktorú prokurátor P. J. G. H. H. č.k. 1KPt 288/12-2 zo dňa 11.6.2012 ako nedôvodnú zamietol. Dňa 23.11.2012 prokurátorka N. J. O. podala na Okresný súd Zvolen na

žalobcu obžalobu za zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods.1, 3 písm. a) Trestného zákona, spod ktorej bol rozsudkom č.k. 3T/230/2012-359 zo dňa 06.11.2013 podľa §285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený; na odvolanie prokurátorky N. J. Zvolen Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením dňa 02.09.2014 sp.zn. 5To/4/2014 zrušil tento rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V poradí druhým rozsudkom č.k. 3T/230/2012-522 zo dňa 09.06.2021 okresný súd žalobcu opäť oslobodil spod obžaloby a krajský súd odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry, odôvodnenej dňa 30.07.2021, uznesením sp.zn. 4To/88/2021 zo dňa 24.02.2022 podľa §319 Trestného poriadku zamietol. Uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 12.04.2022.

1.2.2 Žalobca si po vznesení obvinenia zvolil na zastupovanie v trestnom konaní najprv obhajcu B. L. J., advokáta so sídlom advokátskej kancelárie C. XXX, O., ktorému udelil plnomocenstvo na zastupovanie dňa 16.05.2012, ktoré neskôr listom zo dňa 04.03.2013 odvolal. Za poskytované právne služby v súvislosti so zastupovaním v trestnom konaní mu zaplatil žalobca do pokladne štyrmi platbami spolu 1.705 Eur s DPH. V súvislosti s obhajobou v trestnom konaní si žalobca dal vyhotoviť fotokópie listín zo súdneho spisu okresného súdu sp.zn. 3T/230/2012, za ktorých vyhotovenie dňa 26.02.2013 uhradil Okresnému súdu Zvolen sumu 74,40 Eur, o čom mu bola vydaná 26.02.2013 potvrdenka.

1.2.3 Po odvolaní plnomocenstva B. L. J. dňa 04.03.2013 udelil žalobca plnomocenstvo B. F. D., advokátovi so sídlom advokátskej kancelárie G. XX, H.; na základe písomného vyšpecifikovania výšky trov obhajoby zo dňa 13.07.2022 po právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.02.2022 po zamietnutí odvolania okresného prokurátora v súvislosti so zastupovaním v predmetnom trestnom konaní mu zaplatil žalobca bezhotovostnými prevodmi tromi platbami za obhajobu a poskytnutie právnych služieb v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Zvolen sp.zn. 3T/230/2012 odmenu v celkovej výške 5.319,39 Eur s DPH.

1.2.4 V rámci svojej obhajoby v trestnom konaní žalobca si objednal vypracovanie znaleckého posudku u znalkyne Q. A. I. B. R., S. XX, E. na zodpovedanie odborných otázok. Na základe jeho objednávky vyššie uvedená znalkyňa vypracovala znalecký posudok č. 5/2013 zo dňa 20.05.2013, ktorý predložil Okresnému súdu Zvolen v trestnom konaní sp.zn. 3T/230/2012; za vypracovanie znaleckého posudku mu znalkyňa vyúčtovala faktúrou č. 5/2013 celkovú sumu 1.661,20 Eur, ktorú žalobca uhradil bezhotovostným prevodom zo svojho osobného účtu na jej bankový účet platobným príkazom zo dňa 04.06.2013.

1.2.5 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 09.02.2023, doručenou I. J. K. L. (ďalej aj len „GP“) toho istého dňa si žalobca uplatnil voči Slovenskej republike náhradu škody, spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, celkom vo výške 8.759,99 Eur, pozostávajúcu z trov obhajoby zaplatených B. L. J. vo výške 1.705,-Eur, trov obhajoby zaplatených B. F. D. vo výške 5.319,39 Eur, z uhradených nákladov na vyhotovenie fotokópií z trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/230/2012 vo výške 74,40 Eur, z uhradených nákladov za vypracovanie znaleckého posudku č. 5/2013 znalkyňou Q. A. I. B. R. vo výške 1661,20 Eur a príslušenstva k tejto pohľadávke vo výške 639,50 Eur, predstavujúce náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vzniknuté v konaní o predbežnom prejednaní nároku pred štátnym orgánom príslušným konať vo veci; spolu žiadal uhradiť sumu 9.399,49 Eur (8.759,99 Eur + 639,50 Eur).

1.2.6 Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 05.05.2023 oznámila žalobcovi, že jeho nároku na náhradu škody s príslušenstvom nevyhovie.

1.2.7 Žalobca mal za to, že z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že bolo vydané voči nemu nezákonné rozhodnutie - uznesenie vyšetrovateľa N. J. O., odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-464/OVK-ZV-2010 zo dňa 25.04.2012, ktorým mu bolo vznesené obvinenie a bol stíhaný za zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom, ktorý nebol trestným činom, pretože po podaní obžaloby bol nakoniec rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.06.2021 č.k. 3T/230/2012-522 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.02.2022 sp.zn. 4To/88/2021 oslobodený spod obžaloby podľa §285 písm. b) Tr. poriadku, pretože skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie nie je trestným činom. To, že bol právoplatne oslobodený spod obžaloby znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a rozhodnutia o vznesení obvinenia uznesením policajného vyšetrovateľa a keď jeho nezákonnosť napadol sťažnosťou, prokurátor krajskej prokuratúry ju zamietol pre jej nedôvodnosť, i keď jej bolo na mieste vyhovieť.

1.2.8 Žalobca tak bol 9 rokov, 10 mesiacov a 27 dní (t.j. od 14.05.2012 do 11.04.2022) nedôvodne trestne stíhaný a súdený za skutok, ktorý nebol trestným činom, ale žalovaná odmieta žalobcu odškodniť z dôvodu, že jeho nárok na náhradu škody sa premlčal uplynutím 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Žalobca má za to, že špekulatívne vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi podľa

§3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nemožno na ňu prihladať, pretože to bola práve žalovaná a jej orgány činné v trestnom konaní, ktoré svojimi postupmi predĺžili trestné konanie na dobu viac ako 9 rokov a 10 mesiacov, v dôsledku čoho mal žalobca len 1 mesiac a 3 dni na vyhľadanie si právnej pomoci, obstaranie a sústredenie všetkých potrebných listinných dôkazov preukazujúcich jeho nárok na náhradu škody a výšku nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla počas trestného stíhania trestného konania a na vypracovanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

1.2.9 Žalobca poukázal na ust. §15 ods. 1 a §16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorých je povinný požiadať o predbežné prerokovanie písomne príslušný orgán a z jeho žiadosti musí byť okrem iného zrejmé, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého nároku na náhradu škody sa poškodený domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha a tiež je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Poukázal na to, že by bolo krajne nespravodlivé prihladať na žalovanou vznesenú námietku premlčania uplynutím 10 ročnej objektívnej lehoty za stavu, kedy práve žalovaná postupom svojich orgánov zapríčinila, že trestné konanie, ktoré sa voči nemu nezákonne viedlo po dobu viac ako 9 rokov a 10 mesiacov, v dôsledku čoho bol žalobca vystavený neprimerane krátkej lehote na uplatnenie si nároku na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (lehota jedného mesiaca a troch dní) a aby vyčíslil a preukázal výšku nároku na náhradu škody pod rizikom, že v prípade jeho neuspokojenia v rámci predbežného prerokovania nároku bude môcť neskôr na súde požadovať úhradu len v rozsahu výšky nároku na náhradu škody, ktorá bola predbežne prerokovaná v zmysle §16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

1.2.10 V súvislosti s obhajobou v trestnej veci žalobca musel vyššie uvedené sumy zaplatiť; okrem toho si žalobca uplatňuje voči žalovanej aj nárok na priznanie úrokov z omeškania zo sumy 8.759,99 Eur vo výške podľa §517 ods.2 OZ v spojení s §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. s odkazom na §16 ods. 4 tretia veta zákona č. 514/2003 Z.z., pričom deň 10.05.2023, od ktorého si uplatňuje nárok na priznanie úrokov z omeškania je dňom doručenia listu GP (prostredníctvom jeho právneho zástupcu) zo dňa 05.05.2023 o nevyhovení jeho žiadosti na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody.

1.2.11 K žalobe žalobca pripojil potvrdenie o výške základnej úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania žalovanej, t.j. ku dňu 10.05.2023 s tým, že základná úroková sadzba predstavovala 3,75% ročne, teda zákonný úrok z omeškania je vo výške 8,75% a to zo sumy 8.759,99 Eur od 10.05.2023 až do zaplatenia.

1.3 Žalovaná vo vyjadrení k žalobe navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť; síce v tomto prípade trestné konanie skončilo právoplatným oslobodením spod obžaloby prokurátora, teda v zmysle ustálenej judikatúry sa uznesenie o vznesení obvinenia pokladá za nezákonné rozhodnutie vydané v trestnom konaní a pre účely objektívnej zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. platí fikcia jeho zrušenia ako nezákonného, ale právo na náhradu škody je premlčané a nebolo uplatnené v zákonnej premlčacej lehote.

1.3.1 Poukázala na §19 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. s tým, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo poškodenému doručené 14.05.2012, obhajca poškodeného podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 15.05.2012, subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto ju spôsobil, resp. odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktoré zrušuje pôvodné nezákonné rozhodnutie poškodenému, pričom táto premlčacia lehota je trojročná (§19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.); poškodený podal GP žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 09.02.2023 a objektívna 10-ročná premlčacia lehota mu začala plynúť 14.05.2012, kedy mu bolo oznámené/doručené uznesenie o vznesení obvinenia. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4To/88/2021-550 zo dňa 24.02.2022 bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol poškodený oslobodený spod obžaloby; na tomto verejnom zasadnutí bol poškodený osobne prítomný a v tento deň mu teda bolo oznámené uznesenie „zrušujúce pôvodné nezákonné rozhodnutie“. Subjektívna lehota v zmysle §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. tak začala plynúť 24.02.2022; aj v prípade, ak by lehota začala plynúť až doručením uznesenia - doručené poškodenému podľa doručky v spise 11.04.2022 - i v tomto prípade objektívna lehota poškodenému uplynula márne. Z uvedeného vyplýva, že objektívna lehota poškodenému márne uplynula ku 14.05.2022, pričom žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola I. J. K. L. podaná až 09.02.2023. Objektívna a subjektívna lehota tak plynuli spoločne 2 mesiace a 20 dní, resp. 1 mesiac a 3 dni, kedy si poškodený mohol podať žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak svoje právo nevyužil.

1.3.2 Okrem vyššie uvedenej škody si poškodený uplatnil aj trovy právneho zastúpenia spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vyčíslené na 639,50 Eur. Právna úprava §18 ods. 3 posledná veta zákona č. 514/2003 Z.z. pritom výslovne vylučuje z náhrady škody tie náklady, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody; uplatnená

suma, predstavujúca trovy právneho zastúpenia spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody nemá oporu v právnej úprave a je v celom rozsahu neopodstatnená.

1.4 Žalobca v písomnom vyjadrení poukázal na to, že podanie žalovanej zo dňa 19.10.2023 urobené v elektronickej podobe nebolo súdu doručené autorizované (nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom), a keďže ho žalovaná do 10 dní od doručenia súdu nedoplnila (ani v listinnej ani v elektronickej forme), súd naň nemôže podľa §125 ods.2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj len „C.s.p.“). Žalovaná, ako právne znalá osoba, ktorá bola navyše súdom zvlášť poučená o svojich procesných právach a povinnostiach pri doručovaní žaloby a uznesenia Okresného súdu Zvolen bola osobitne poučená aj podľa §273 písm. b) C.s.p o tom, že ak si nesplní povinnosť v súdom stanovenej lehote vyjadriť sa k žalobe bez vážneho dôvodu môže súd rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania a rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Na neautorizované podanie žalovanej zo dňa 19.10.2023 nemožno prihliadať, musí sa naň hľadieť, ako by nikdy nevzniklo; žalobca považoval za splnené podmienky na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa §273 C.s.p.; súčasne poukázal na to, že žalovaná a ani prokurátor B. I., prokurátor N. J. O., nepreukázali súdu dostatočne ani to, že bol B. I. poverený na zastupovanie I. J. K. L. v predmetnom konaní, keďže nepredložil poverenie v elektronickej forme zaručenou elektronickou konverziou, konvertované z listinnej podoby do elektronickej podoby a ani elektronicky podpísané. Preto navrhol vydať rozsudok pre zmeškanie žalovanej.

1.5 Žalovaná vo vyjadrení zdôraznila, že podanie sp.zn. 2Pc10/23/6611 - 10 zo dňa 19.10.2023 bolo urobené v elektronickej podobe a podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom. Bola splnená forma podania v zmysle §125 ods. 1 C.s.p., ako aj autorizácia elektronického podania v zmysle §23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z.; ako dôkaz predložila prílohu o podaní tohto vyjadrenia elektronicky na Okresný súd Zvolen podpísaný KEP-om; Opatrenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. VI/1 Spr. 23/19/1000-68 z 01.07.2019 o poverení B. I., prokurátora N. J. O. konať za I. J. K. v plnom (generálnom) rozsahu v civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky predložila Okresnému súdu Zvolen ako prílohu k vyjadreniu 2Pc10/23/6611 - 10 zo dňa 19.10.2023. V ostatnom zotrvala na predchádzajúcom vyjadrení.

1.6 Okresný súd vykonal dokazovanie a konštatoval skutkový stav, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie uznesením OR PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP - 464/OVK-ZV-2010 zo dňa 25.04.2012, na základe ktorého poverený vyšetrovateľ policajného zboru podľa §206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o stíhaní žalobcu ako obvineného za zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že od presne nezistenej doby, najneskôr od 11:00 hod. dňa 08.06.2010 v katastrálnom území K., okres P. na parcele č. XXX poškodil založený porast rýchlorastúcich drevín japonského topoľa klon 104, 105, a to takým spôsobom, že porast postriekal prostredníctvom traktorového mechanizmu, a to látkou CLINIC, čo malo za následok úplné spálenie porastu, T. C. P. K. K. K. U. K. so sídlom M. XX, H., škodu vo výške 201.423,80 Eur. Žalobcovi bolo predmetné uznesenie o vznesení obvinenia doručené dňa 14.05.2012 a žalobca prostredníctvom svojho obhajcu podal sťažnosť proti predmetnému uzneseniu dňa 19.05.2012, ktorú prokurátor krajskej prokuratúry uznesením č.k. X P. XXX/XX - X zo dňa 11.06.2012 zamietol ako nedôvodnú. Následne Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 3T 230/2012 - 522 zo dňa 09.06.2021 žalobcu z vyššie uvedeného skutku oslobodil spod obžaloby pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „vedomý si toho, že parcelu č. 670 v katastrálnom území obce Sudince, okres P. už neužívajú subjekty, v mene ktorých bol oprávnený konať, V. C. J. N. E. O. E. O. K. K. U. K. v čase od presne nezistenej doby, najneskôr do 11:00 hod. dňa 08.06.2010, konajúc v mene iného subjektu vydal príkaz samostatne hospodáriacemu roľníkovi B. P. na vykonanie chemického postreku v danej lokalite bez toho, aby mu presne vymedzil plochu, ktorú má postrekovať, v dôsledku čoho došlo k aplikácii postreku aj na uvedenej ploche užívanej iným subjektom, čím došlo na parcele č. XXX k poškodeniu založeného porastu rýchlorastúcich drevín japonského topoľa klon 104, 105, pričom B. P. plnil príkaz zadávateľa zákazky A. B. C. a porast postriekal prostredníctvom traktorového mechanizmu, a to látkou CLINIC, čo malo za následok úplné spálenie porastu, T. C. P. K. K. K. U. K. H., M. XX, IČO: XXX XXX XX, škodu vo výške 166.229 Eur, pretože skutok nie je trestným činom“.

1.6.1 Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To 88/2021 zo dňa 24.02.2022 zistil, že Krajský súd podľa §319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol, na základe čoho predmetný rozsudok Okresného súdu Zvolen nadobudol právoplatnosť. Nebolo sporné, že žalobca sa predmetného verejného zasadnutia pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 24.02.2022 osobne zúčastnil.

1.6.2 Z vyúčtovania a špecifikácie trov obhajoby vystavených B. L. J., advokátom so sídlom advokátskej kancelárie V. - J., Tehelná 189, Zvolen, zistil, že tento obhajca vyúčtoval žalobcovi v trestnej veci poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, vedenej N. J. O., ČVS: ORP-464/OVK-ZV-2010 odmenu za obhajobu v celkovej výške 1.702,20 Eur spolu a DPH, ktoré pozostávali z jednotlivých vykonaných úkonov právnej pomoci, ako aj z cestovného a náhrady za stratu času, a to z úkonu

1/ prevzatia a prípravy dňa 16.05.2012 vo výške odmeny 150,-Eur (prevzatie a príprava obhajoby (plnomocenstvo) sa nachádza v pripojenom trestnom spise N. K. O. sp.zn. 3T 230/2012 na č.l. 16);
2/ podania sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia s odôvodnením zo dňa 16.05.2012 vo výške odmeny 150,- Eur (sťažnosť sa nachádza v pripojenom trestnom spise Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T 230/2012 na č.l. 19 až 21);
3/ účasti na výsluchu žalobcu ako obvineného, svedkov B. P. a W. P. dňa 03.08.2012 vo výške odmeny 150,-Eur (zápisnice nachádzajúce sa v pripojenom trestnom spise na č.l. 29, 70, 84);
4/ cestovného vo výške 17,62 Eur a náhrady straty času vo výške 50,88 Eur spojených s cestou do Krupiny;
5/ účasti na výsluchu svedka A. K. B. dňa 06.08.2012 vo výške odmeny 150,-Eur (zápisnica nachádzajúca sa v pripojenom trestnom spise na č.l. 68);
6/ účasti na výsluchu svedkov S. P., L. L., S. J. J., C. V. C. dňa 22.08.2012 spolu vo výške odmeny 300,- Eur (zápisnice v trestnom spise na č.l. 76, 38, 97, 91);
7/ podanie návrhu na zastavenie trestného stíhania dňa 07.09.2012 vo výške odmeny 150,-Eur (návrh na zastavenie trestného stíhania, nachádzajúci sa v pripojenom trestnom spise na č.l. 232);
8/ účasť na preštudovaní spisu dňa 10.09.2012 vo výške odmeny 150,-Eur (zápisnica o preštudovaní spisu, nachádzajúca sa v pripojenom trestnom spise na č.l. 231). Z predmetného vyúčtovania vyplýva, že B. L. J. vyúčtoval žalobcovi za poskytnuté právne služby odmenu spolu vo výške 1.350,-Eur, za cestovné 17,62 Eur a za stratu času 50,88 Eur, čo spolu predstavuje 1.418,50 Eur a ako platca DPH vyúčtoval žalobcovi aj 20 % DPH zo sumy 1.418,50 Eur, ktorá predstavovala 283,70 Eur, spolu teda trovy obhajoby vyúčtované B. L. J. predstavovali sumu 1.702,20 Eur, ktorú sumu mu zaplatil žalobca do pokladne v splátkach, a to dňa 23.05.2012 360,-Eur, 02.08.2012 360,-Eur, 21.08.2012 360,- Eur a 25.09.2012 625,-Eur, celkom 1705,-Eur s DPH. Uvedené skutočnosti mal súd preukázané listinnými dôkazmi.

1.6.3 Z potvrdenky Okresného súdu Zvolen č. 6812689 zo dňa 26.02.2013 mal okresný súd preukázané, že žalobca zaplatil 74,40 Eur za vyhotovenie fotokópií listín zo súdneho spisu 3T 230/2012.

1.6.4 Zo špecifikácie trov obhajoby v trestnoprávnej veci obvineného a neskôr obžalovaného, t.j. žalobcu, trestne stíhaného za zločin poškodzovania cudzej veci podľa §245 ods. 1,3 písm. a/ Trestného zákona, §326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vedenej pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 3T 230/2012 zistil okresný súd vyúčtovanie od právneho zástupcu B. F. D.; úkony právnej služby, náhrada za premeškaný čas, cestovné náhrady predstavovali nasledovné úkony podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.:

A/ Úkony právnej služby:

1. Prevzatie a príprava obhajoby dňa 04.03.2013 /§14 ods. 1 písm. a)... 97,62 Eur
2. Písomné podanie návrh na zabezpečenie dôkazov a oznámenie o prevzatí obhajoby 04.03.2013 (1/2 odmeny) /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8 ... 48,81 Eur
3. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 11.03.2013 /§14 ods. 1 písm. c)... 97,62 Eur
4. Návrh na vykonanie obhliadky podľa §154 Tr.por. zo dňa 13.03.2013 /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8... 48,81 Eur
5. Návrh na vykonanie výsluchu svedka zo dňa 18.03.2013 /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8 ... 48,81 Eur
6. Písomné podanie na súd vo veci samej - predloženie potvrdenia obvodného pozemkového úradu a vyjadrenie sa k veci samej - 08.04.2013 /§14 ods. 1 písm. b)... 97,62 Eur
7. Podanie, ktorým bol predložený znalecký posudok č. 5/2013 znalkyne Q. A. I. B., R. v odbore poľnohospodárstvo a záhradníctvo z 22.05.2013 (1/2 odmeny) /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods.8 ... 48,81 Eur
8. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 27.05.2013 /§14 ods. 1 písm. c)... 97,62 Eur
9. Účasť na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci dňa 09.09.2013 (1/4 odmeny) /§14 ods. 5 písm. b)... 24,41 Eur
10. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 06.11.2013 v trvaní od 13.00 hod do 15.20 hod. (dvojnásobok odmeny) /§14 ods. 1 písm. c) ... 195,24 Eur

11. Písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie sa k odvolaniu prokurátora proti rozsudku zo dňa 06.11.2013 - 31.01.2014 /§14 ods. 1 písm. b)...	100,50 Eur
12. Návrh na vykonanie výsluchov svedka a znalkyne zo dňa 25.06.2015 (1/2 odmeny) /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8 ...	52,44 Eur
13. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 21.10.2015 v trvaní od 13.00 hod do 15.10 hod. (dvojnásobok odmeny) /§14 ods. 1 písm. c)...	209,74 Eur
14. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 08.02.2016 /§14 ods. 1 písm. c)...	107,25 Eur
15. Účasť na konaní pred súdom - výsluch svedka A. V. J. dňa 09.05.2016 na N. X. D. S. /§14 ods. 1 písm. c)...	107,25 Eur
16. Návrh na vykonanie výsluchu svedka A. V. D. zo dňa 24.05.2016 (1/2 odmeny) /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8...	53,63 Eur
17. Podanie, ktorým bol predložený znalecký posudok č. 17/2016 znalkyne Q. A. I. B., R. v odbore poľnohospodárstvo a jej stanovisko k ZP - 04.10.2016 (1/2 odmeny) /§14 ods. 3 písm. a) v spojení s §14 ods. 8...	53,63 Eur
18. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 28.09.2020 /§14 ods. 1 písm. c)...	132,75 Eur
19. Účasť na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 09.06.2021 /§14 ods. 1 písm. c)...	135,88 Eur
20. Účasť na konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici 24.02.2022 /§14 ods.1 písm. c) ...	145,38 Eur
10x režijný paušál á 7,81 Eur ...	78,10 Eur
1x režijný paušál á 8,04 Eur ...	8,04 Eur
2x režijný paušál á 8,39 Eur ...	16,78 Eur
4x režijný paušál á 8,58 Eur ...	34,32 Eur
1x režijný paušál á 10,62 Eur ...	10,62 Eur
1x režijný paušál á 10,87 Eur ...	10,87 Eur
1x režijný paušál á 11,63 Eur ...	11,63 Eur

Spolu ...	2.074,18 Eur
20% DPH ...	414,84 Eur
Spolu s DPH ...	2.489,02 Eur

B/ vyčíslenie náhrady za premeškaný čas v zmysle §17 ods. 1:

Čas strávený z advokátskej kancelárie B. F. D., G. XX, XXX XX H. na Okresný súd Zvolen, B. P. XX, XXX XX O. zodpovedá 1 hod. 58 min. tam a 1 hod. 58 min. späť (t.j. spolu 3 hod. 56 min., čo je 7 polhodín a jedna začatá polhodina):

- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 11.03.2013,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 27.05.2013,
- za účelom účasti na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci dňa 09.09.2013,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 06.11.2013,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 21.10.2015,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 08.02.2016,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 28.09.2020,
- za účelom účasti na konaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 09.06.2021;

Čas strávený z advokátskej kancelárie B. F. D., G. XX, XXX XX H. E. N. X. D. S., D. XXX/XX, XXX XX D. S. za účelom výsluchu svedka A. V. J. dňa 09.05.2016 zodpovedá 2 hod. 08 min. tam a 2 hod. 08 min. späť (t.j. spolu 4 hod. 16 min., čo je 8 polhodín a jedna začatá polhodina).

Čas strávený z advokátskej kancelárie B. F. D., G. XX, XXX XX H. na Krajský súd v Banskej Bystrici, K. X, XXX XX H. H. za účelom účasti na konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 24.02.2022 zodpovedá 2 hod. 9 min. tam a 2 hod. 9 min. späť (t.j. spolu 4 hod. 18 min., čo je 8 polhodín a jedna začatá polhodina);

- 1 polhodina v roku 2013 = 13,01 Eur
- 1 polhodina v roku 2015 = 13,98 Eur
- 1 polhodina v roku 2016 = 14,30 Eur
- 1 polhodina v roku 2020 = 17,70 Eur
- 1 polhodina v roku 2021 = 18,12 Eur
- 1 polhodina v roku 2022 = 19,38 Eur

(1/60 výpočtového základu §17)

Cesta na Okresný súd Zvolen a späť 11.03.2013-8 polhodín x 13,01 Eur...	104,08 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 27.05.2013-8 polhodín x 13,01Eur...	104,08 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 09.09.2013-8 polhodín x 13,01 Eur ...	104,08 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 06.11.2013-8 polhodín x 13,01 Eur...	104,08 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 21.10.2015-8 polhodín x 13,98 Eur...	111,84 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 08.02.2016-8 polhodín x 14,30 Eur ...	114,40 Eur
Cesta na N. D. S. dňa 09.05.2016- 9 polhodín x 14,30 Eur ...	128,70 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 28.09.2020-8 polhodín x 17,70 Eur ...	141,60 Eur
Cesta na Okresný súd Zvolen a späť dňa 09.06.2021-8 polhodín x 18,12 Eur ...	144,96 Eur
Cesta na Krajský súd v Banskej Bystrici a späť 24.02.2022-9 polhodín x 19,38 Eur...	174,42 Eur
Spolu.....	1.232,24 Eur
20% DPH.....	246,45 Eur
Náhrada za premeškaný čas vrátane DPH spolu.....	1.478,69 Eur

C/ Vyčíslenie cestovných náhrad podľa §15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších zmien, opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie motorových vozidiel pri pracovných cestách, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 143/2019 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie motorových vozidiel pri pracovných cestách uplatňovaná náhrada cestovného je:

- vyčíslenie cestovných nákladov Advokátska kancelária B. F. D., G. XX, XXX XX H. - Okresný súd Zvolen, B. P. XX, XXX XX O. - tam 188 km a späť 188 km spolu 376 km
- vyčíslenie cestovných nákladov Advokátska kancelária B. F. D., G. XX, XXX XX H. - N. X. D. S., D. XXX/XX, XXX XX D. S. - tam 165 km a späť 165 km spolu 330 km
- vyčíslenie cestovných nákladov Advokátska kancelária B. F. D., G. XX, XXX XX H. - Krajský súd v Banskej Bystrici, K. X, XXX XX H. H. - tam 204 km a späť 204 km spolu 408 km
- motorové vozidlo - S. L. XXX R. XXXXXX

Spotreba: 9,3 l na 100 km (kombinovane)

-jazda na Okresný súd Zvolen za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 11.03.2013 priemerná cena nafty v 11. týždni 2013 - 1,423 Eur / l

376 km x 0,315339 Eur /km = 118,57 Eur

9,3 l/100 km x 1,423 Eur = 0,132339 Eur /km

0,183 Eur + 0,132339 Eur /km = 0,315339 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 27.05.2013

priemerná cena nafty v 22. týždni 2013 - 1,364 Eur / l

376 km x 0,309852 Eur /km = 116,50 Eur

9,3 l/100 km x 1,371 Eur = 0,126852 Eur /km

0,183 Eur + 0,126852 Eur /km = 0,309852 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 09.09.2013

priemerná cena nafty v 37. týždni 2013 - 1,405 Eur / l

376 km x 0,313665 Eur /km = 117,94 Eur

9,3 l/100 km x 1,405 Eur = 0,130665 Eur /km

0,183 Eur + 0,130665 Eur /km = 0,313665 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 06.11.2013

priemerná cena nafty v 45. týždni 2013 - 1,363 Eur / l

376 km x 0,309759 Eur /km = 116,47 Eur

9,3 l/100 km x 1,363 Eur = 0,126759 Eur /km

0,183 Eur + 0,126759 Eur /km = 0,309759 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 21.10.2015

priemerná cena nafty v 43. týždni 2015 - 1,067 Eur / l

376 km x 0,282231 Eur /km = 106,12 Eur

9,3 l/100 km x 1,067 Eur = 0,099231 Eur /km

0,183 Eur + 0,099231 Eur /km = 0,282231 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 08.02.2016

priemerná cena nafty v 6. týždni 2016 - 0,942 Eur / l

376 km x 0,270606 Eur /km = 101,75 Eur

9,3 l/100 km x 0,942 Eur = 0,087606 Eur /km

0,183 Eur + 0,087606 Eur /km = 0,270606 Eur /km
-jazda na N. X. D. S. za účelom účasti na výsluchu svedka konanom dňa 09.05.2016
priemerná cena nafty v 19. týždni 2016 - 1,036 Eur / l

330 km x 0,279348 Eur /km = 92,18 Eur

9,3 l/100 km x 1,036 Eur = 0,096348 Eur /km

0,183 Eur + 0,096348 Eur /km = 0,279348 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 28.09.2020

priemerná cena nafty v 40. týždni 2020 - 1,002 Eur / l

376 km x 0,286186 Eur /km = 107,61 Eur

9,3 l/100 km x 1,002 Eur = 0,093186 Eur /km

0,193 Eur + 0,093186 Eur /km = 0,286186 Eur /km

-jazda na Okresný súd Zvolen na pojednávanie dňa 09.06.2021

priemerná cena nafty v 23. týždni 2021 - 1,205 Eur / l

376 km x 0,305065 Eur /km = 114,70 Eur

9,3 l/100 km x 1,205 Eur = 0,112065 Eur /km

0,193 Eur + 0,112065 Eur /km = 0,305065 Eur /km

-jazda na Krajský súd v Banskej Bystrici na pojednávanie dňa 24.02.2022

priemerná cena nafty v 8. týždni 2022 - 1,471 Eur / l

408 km x 0,329803 Eur /km = 134,56 Eur

9,3 l/100 km x 1,471 Eur = 0,136803 Eur/km

0,193 Eur + 0,136803 Eur /km = 0,329803 Eur /km

Cestovné náklady spolu..... 1.126,40 Eur

DPH 20%..... 225,28 Eur

Cestovné náklady vrátane DPH..... 1.351,68 Eur

Na základe vyššie uvedeného vyúčtoval teda celkovú sumu za predmetnú obhajobu vo výške 5.319,39 Eur a keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH predmetná suma je aj s DPH.

1.6.5 Z výpisu bankového účtu B. F. D. okresný súd považoval za preukázané, že žalobca mu uhradil sumu v celkovej výške 5.319,39 Eur. Z vyúčtovania č. 5/2013 okresný súd zistil, že dodávateľ Q. A. I. B. R., S. XX, E., vyúčtovala náklady za vypracovanie znaleckého posudku č. 5/2013: znalecké posúdenie odborných otázok týkajúcich sa trestného konania, ktoré je vedené proti žalobcovi pred N. K. O..3T 230/2012 v celkovej sume 1.661,20 Eur, ktorá bola poukázaná v prospech bankového účtu Q. A. I. B. z účtu žalobcu.

1.6.6 Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody považoval okresný súd za preukázané, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal dňa 09.02.2023 GP o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo vyplýva z elektronickej pečiatky na predmetnej žiadosti; GP oznámila právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý toto oznámenie prevzal 10.05.2023, čo vyplýva z pečiatky na tomto oznámení, že nárok poškodeného na náhradu skutočnej škody nebude uspokojený vzhľadom na uplynutie objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku.

1.7 Okresný súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalobcu, že podanie žalovanej zo dňa 19.10.2023 urobené v elektronickej podobe nebolo súdu doručené autorizované a nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ako aj námietkou, že žalovaná ani prokurátor B. I. nepreukázali súdu ani dodatočne poverenie na zastupovanie GP v predmetnom konaní, keďže nepredložili poverenie v elektronickej forme zaručenou elektronicou konverziou. Okresný súd tieto námietky považoval za nedôvodné, pretože vyjadrenie žalovanej strany pod sp.zn. 2Pc 10/23/6611 - 10 zo dňa 19.10.2023 bolo urobené elektronickej podobe a bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, čo vyplýva z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 90) a žalovaná k predmetnému vyjadreniu k žalobe pripojila opatrenie GP č. VI/1 Spr 23/19/1000-68, ktorým bol poverený B. I., prokurátor N. J. O., konať za I. J. K. v plnom generálnom rozsahu v civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky. Žalovaná bola teda zastúpená riadnym spôsobom.

1.8 Okresný súd ďalej konštatoval, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal uhradenia škody vzniknutej z dôvodu nezákonného rozhodnutia - uznesenia policajného vyšetrovateľa, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 14.05.2012. Predmetná škoda spočívala v nákladoch vynaložených na obhajobu žalobcu v trestnom konaní prostredníctvom zvolených obhajcov, nákladov za vyhotovenie fotokópie listín zo súdneho spisu a z nákladov na vypracovanie znaleckého posudku v predmetnom trestnom konaní. Žalobca bol prítomný pri vyhlásení uznesenia, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú fyzickým a právnickým osobám nezákonným konaním svojich orgánov, ich rozhodnutiami alebo nesprávnym úradným postupom vyplýva z článku 46 ods. 3 Ústavy

SR a predstavuje integrálnu súčasť práva jednotlivca na súdnu ochranu. Podmienky odškodňovania ustanovuje zákon č. 514/2003 Z.z. (predtým zákon č. 58/1969 Zb. účinný do 30.06.2004). Okresný súd predtým ako pristúpil k meritórnemu prerokovaniu nároku žalobcu skúmal splnenie procesnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody na súde - predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom; konštatoval jej splnenie s tým, že orgán príslušný na predbežné prerokovanie žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu oznámil, že žiadosť bola odmietnutá ako nedôvodná z dôvodu premlčania. Toto oznámenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 10.05.2023.

1.9 Okresný súd mal za to, že v danom prípade je za štát oprávnená a povinná konať I. J. K., ktorej toto oprávnenie a povinnosť vyplýva z ustanovenia §4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z.; I. J. K. toto ani nenamietala.

1.10 Vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania okresný súd skúmal jej dôvodnosť. Konštatoval, že podľa §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie a že podľa §19 ods. 2 citovaného zákona sa právo na náhradu škody premlčí najneskôr za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa §7 a §8. Podľa §19 ods. 3 citovaného zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa §15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

1.11 Okresný súd uzavrel, že §19 ods. 1 citovaného zákona upravuje subjektívnu lehotu na uplatnenie práva na náhradu škody, pre začiatok ktorej platí, že začína plynúť, buď keď sa poškodený dozvedel o škode, alebo ak mu bolo doručené alebo oznámené zrušujúce rozhodnutie. V prejednávanej veci za situácie, ak za zrušujúce rozhodnutie je považované rozhodnutie trestného súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku, začala plynúť subjektívna lehota najskôr 25.02.2022 a keďže týmto rozhodnutím je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To 88/2021 zo dňa 24.02.2022, pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca bol osobne prítomný pri vyhlásovaní tohto rozhodnutia, ktorým dňom mu bolo oznámené zrušenie nezákonného rozhodnutia, subjektívna premlčacia lehota mu začala plynúť dňom nasledujúcim po oznámení predmetného rozhodnutia krajského súdu, t.j. dňom 25.02.2022. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 11.08.2023 bola podaná v trojročnej subjektívnej lehote, ktorú skutočnosť žalovaná ani nenamietala.

1.12 10 ročná premlčacia lehota v zmysle §19 ods. 2 cit. zákona sa považuje za primeranú vzhľadom k podmienkam, za ktorých môže byť toto právo uplatnené; žalovaná vznesla námietku premlčania práve vo vzťahu k objektívnej 10-ročnej premlčacej lehote. V tomto kontexte okresný súd uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené žalobcovi 14.05.2012 a trestné stíhanie bolo ukončené oznámením uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 24.02.2022; trestné konanie žalobcu trvalo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov; objektívna premlčacia doba plynula od 14.05.2012, kedy bolo oznámené žalobcovi a doručené uznesenie o vznesení obvinenia a uplynula dňa 14.05.2022. Do uplynutia objektívnej premlčacej doby žalobcovi zostávalo 77 dní, kedy plynula súčasne subjektívna aj objektívna premlčacia doba - od 25.02.2022 do 14.05.2022 plynuli súčasne. Žalobca nepochybne nemohol ovplyvniť dĺžku trvania súdneho konania, vedené orgánmi činnými v trestnom konaní, za ktorých činnosť zodpovedá štát. Situáciu v prejednanom prípade považoval okresný súd za mimoriadne výnimočnú. §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na jednej strane dáva žalobcovi právo uplatňovať svoj nárok v subjektívnej trojročnej lehote, na druhej strane v dôsledku činnosti orgánov štátu, ktorých postup žalobca nemohol ovplyvniť, mu zostali na uplatnenie nároku v rámci uplatnenia objektívnej lehoty necelé 3 mesiace. Preto okresný súd dospel k záveru, že ak žalobca zásadne nezavinil márne uplynutie objektívnej premlčacej doby a zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby a uplatnenie námietky premlčania by pre neho bolo neprímerane tvrdým postihom, je potrebné považovať vznesenie námietky premlčania zo strany žalovanej za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi; v tomto videl okresný súd dôvod neprihliadať na námietku premlčania s poukazom na §3 ods. 1 OZ. Okresný súd poukázal na aktuálnu súdnu prax, ktorá sa prikláňa k názoru, že aj námietku premlčania je možné posudzovať so zreteľom na dobré mravy, ktoré patria k zásadám súkromného práva a ktorých obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky /správne Českej republiky - poznámka odvolacieho súdu/ sp.zn.25Cdo 2648/2003, sp.zn.25Cdo 539/2008). Vzhľadom na vyššie uvedené, okresný súd na inak dôvodne vznesenú námietku premlčania neprihliadol s tým, že žalobca si uplatnil predmetný nárok žalobou podanou na okresnom súde dňa 10.08.2023 a uplatneniu tohto nároku predchádzalo predbežné prerokovanie nároku v zmysle zákonných ustanovení.

1.13 Súd prvej inštancie poukázal na ustálenú českú a slovenskú judikatúru k zákonu č. 58/1969 Zb. a zákonu č. 514/2003 Z.z., že za nárok na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu treba posudzovať prípady, kedy je trestné stíhanie vedené voči jednotlivcovi na základe uznesenia o vznesení obvinenia neskôr zastavené alebo obvinený je spod obžaloby oslobodený. Jedná sa o špecifický prípad zodpovednosti štátu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.08.2010 sp.zn. 4Mcd0 15/2009). V takomto prípade nezákonné uznesenie predstavuje uznesenie o vznesení obvinenia a rozhodnutie, ktorým bolo toto zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť je rozhodnutie, ktorým bolo trestné stíhanie proti obvinenému zastavené, alebo ktorým bol obvinený spod obžaloby oslobodený. Najvyšší súd Českej republiky už vo svojom rozhodnutí sp.zn. 1CZ/6/90, ktoré bolo vydané v čase existujúcej spoločnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánov štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zákonom č.58/1969 Zb. účinným v Slovenskej republike do 30.06.2004 judikoval, že jedným z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je zistená nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla ku vzniku škody. S ohľadom na §4 zákona č. 58/1969 Zb. (teraz §6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z.) je tento predpoklad splnený len vtedy, ak bolo príslušné rozhodnutie zrušené či zmenené. K uplatneniu práva na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia preto dochádza a môže dochádzať spravidla v prípadoch, kedy rozhodnutie nebolo zrušené, ale trestné stíhanie príslušnej osoby bolo zastavené alebo táto osoba bola oslobodená spod obžaloby. Pri zodpovedaní otázky, či zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby môže mať rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť uviedol, že je potrebné ju zodpovedať kladne. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom možno dôjsť k záveru, že rovnaký význam (dôsledky) ako zrušenie právoplatného rozhodnutia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má zastavenie trestného stíhania, ako aj oslobodenie spod obžaloby aspoň, ak k nemu došlo z určitých dôvodov. Uvedené opatrenia totiž znamenajú, že je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a teda, že koniec koncov proti nemu nemalo byť vznesené obvinenie. Zastavenie trestného stíhania a oslobodenie spod obžaloby majú teda bez ohľadu na dôvody, ktoré k nim viedli z hľadiska ustanovenia §4 zákona č. 58/1969 Zb. (teraz §6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z.) rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia (obdobne judikoval Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo 53/1993). Aj následnou judikatúrou českých a slovenských najvyšších súdnych inštancií bol tento právny názor opakovane potvrdený, preto ho možno považovať za právne ustálený (viď. napr. rozsudok NS SR 1Cdo 53/1993, 4Cdo 183/2009 z 30.11.2009, nález Ústavného súdu SR zo dňa 24.03.2011 sp.zn. II.ÚS 25/2011).

1.14 Z vykonaného dokazovania považoval okresný súd za preukázané, že žalobca bol rozsudkom okresného súdu oslobodený spod obžaloby a uznesenie o vznesení obvinenia je potrebné považovať za nezákonné uznesenie, na podklade ktorého možno konštatovať, že štátu vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi škodu preukázateľne vzniknutú v príčinnej súvislosti s ním. Ide o majetkovú ujmu, ktorá žalobcovi vznikla v trestnom konaní proti nemu vedenom alebo súvislosti s ním, a to už od vykonateľnosti uznesenia o vznesení obvinenia s poukazom na §6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. až do právoplatnosti rozsudku o oslobodení spod obžaloby. Podľa §17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Za túto škodu je podľa §18 ods. 1 potrebné považovať aj účelne vynaložené trovy konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané. Žalobca preukázal, že mu v trestnom konaní proti nemu vedenom vznikli trovy na jeho obhajobu zvolením si prvého obhajcu B. L. J. vo výške 1.702,20 Eur, ktoré vyplynuli z predloženého vyúčtovania a špecifikácie trov obhajoby vystavenej týmto advokátom a ktoré na účet tohto advokáta žalobca aj uhradil. V zmysle §18 ods. 1 uvedeného zákona účelne vynaložené trovy konania sú len trovy konania preukázané, čo sa týka advokáta J. vo výške 1.702,20 Eur; tieto trovy v zmysle predmetného vyúčtovania vyhodnotil okresný súd ako účelne vynaložené s tým, že samotná žalovaná jednotlivé úkony žiadnym spôsobom nerozporovala. Preto okresný súd priznal žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov konania súvisiacich s právnym zastupovaním obhajcu B. L. J. vo výške 1.702,20 Eur.

1.15 Ďalšie preukázané trovy, ktoré oprávnene vznikli žalobcovi v predmetnom trestnom konaní, a to vo výške 74,40 Eur, boli hodnoverným spôsobom preukázané, pričom sa jedná o úhradu za vyhotovenie fotokópie listín z trestného spisu Okresného súdu Zvolen, čo vyplynulo z pripojenej potvrdenky. Žalovanú preto zaviazal na zaplatenie účelne vynaložených trov konania v súvislosti s vyhotovením fotokópií listín v uvedenej sume.

1.16 Žalobca ďalej v konaní preukázal, že po zvolení druhého obhajcu B. F. D. mu vznikli ďalšie trovy na jeho obhajobu, a to práve v ním uvádzanej výške 5.319,39 Eur, ktoré trovy pozostávajú z trov obhajoby; žalovaná výšku a jednotlivé úkony vyúčtované právnym zástupcom žiadnym spôsobom nerozporovala. Žalobca preukázal aj zaplatenie vyššie uvedených trov právnomu zástupcovi, preto ide o účelne vynaložené trovy konania.

1.17 Za účelne vynaložené trovy považoval okresný súd aj trovy súvisiace s vypracovaním znaleckého posudku č. 5/2013 zo dňa 20.05.2013 znalkyňou Q. A. I. B., R. v predmetnej trestnej veci, ktoré žalobca preukázal v celkovej výške 1.661,20 Eur. Žalovanú zaviazal na zaplatenie aj týchto účelne vynaložených trov konania, ktoré vznikli žalobcovi v predmetnom trestnom konaní.

1.18 Keďže žalovaná nenamietala po preskúmaní predmetných trov základ ani výšku týchto trov, okresný súd mal za to, že návrh žalobcu bol dôvodný v časti zaplatenia účelne vynaložených trov konania vo výške 8.757,19 Eur a bol nedôvodný iba v nepatrnej výške 2,80 Eur, keďže pri zastupovaní B. L. J. za účelne vynaložené považoval okresný súd trovy vo výške 1702,20 Eur a nie v sume uplatnenej žalobcom 1.705,-Eur, a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú - v sume 2,80 Eur - zamietol.

1.19 Vzhľadom na to, že - okrem zamietajúcej časti - považoval okresný súd za naplnené všetky zákonné predpoklady na priznanie náhrady škody žalobcovi v ním uplatnenej výške (existenciu nezákonného rozhodnutia, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody), pričom žalobca preukázal, že mu škoda vznikla v uplatnenej výške, okresný súd žalobe vo zvyšnej časti uplatnenej istiny vyhovel.

1.20 Podľa §16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s §517 ods. 2 OZ a §3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., okresný súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy v zákonnej výške 8,75 % ročne, pričom požadovaná výška úroku z omeškania zodpovedá zákonným ustanoveniam, keďže v čase omeškania výška základnej úrokovej sadzby Y. predstavovala 3,75 % ročne a žalobca má nárok na úrok z omeškania o 5 % vyšší. Okresný súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z priznanej sumy, avšak nie odo dňa 10.05.2023, ako to požadoval žalobca, ale od nasledujúceho dňa, t.j. od 11.05.2023, pretože žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením priznaného nároku až nasledujúcim dňom, kedy žalobcovi oznámila, že predmetný nárok nebude uspokojený, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že oznámenie žalovanej bolo žalobcovi doručené dňa 10.05.2023. Z tohto dôvodu okresný súd žalobu aj v tejto časti ohľadne určenia počiatku omeškania, odkedy má žalobca nárok na príslušenstvo, zamietol a priznal zákonný úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho.

1.21 Okresný súd ďalej rozhodoval aj o nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, v danom prípade nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur. Zákon č. 514/2003 Z.z. otázku úhrady nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku výslovne neupravuje, preto je potrebné v tomto smere subsidiárne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §121 ods. 3 OZ. Pre posúdenie nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody prichádza do úvahy použitie tohto ustanovenia, pretože náklady, ktoré vzniknú žalobcovi súvislosti s jej uplatnením, tvoria príslušenstvo tejto pohľadávky. Právoplatnosťou rozsudku o oslobodení žalobcu spod obžaloby žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím. Preto okresný súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie sumy vo výške 631,50 Eur, ktorá predstavuje náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vzniknutej v konaní o predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody pred štátnym orgánom príslušným konať vo veci, ktoré sú špecifikované v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.: základ sporu - tarifná hodnota veci (výška peňažného plnenia) určená pri začatí poskytovania právnej služby - výška uplatnenej škody 8.759,99 Eur (§10 ods. 2), hodnota jedného úkonu právnej služby 253,94 Eur (§10 ods. 1), režijný paušál za rok 2023 12,52 Eur (§16 ods. 3) a úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia 253,94 Eur (§13a ods. 1 písm. a)) a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 253,94 Eur (§13a ods. 1 písm. c)) + 2-krát režijný paušál po 12,52 Eur = 532,92 Eur, DPH 20 % vo výške 106,58 Eur, spolu s DPH priznaná suma 639,50 Eur. Žalobca si uplatnil predmetný nárok na I. J. K. písomným podaním označeným ako Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, čím mu v súlade s vyššie citovaným ustanovením vznikol nárok na náhradu trov predbežného prerokovania nároku ako príslušenstva pohľadávky.

1.22 Vzhľadom na technické možnosti žalovanej okresný súd rozhodol o povinnosti zaplatiť žalobcovi vyššie uvedené sumy s príslušenstvom ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.23 O trovách konania rozhodol okresný súd podľa §255 ods. 1 C.s.p. s tým, že priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Rozhodol však, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, pretože žalobca bol úspešný v prevažnej miere a bol neúspešný iba v nepatrnej časti ohľadom sumy 2,80 Eur a jedného dňa ohľadom určenia počiatku omeškania pri rozhodovaní o zákonných úrokoch z omeškania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa §365 ods. 1 písm. f) C.s.p. Poukázala na to, že žalobca sa žalobou zo dňa 10.08.2023 domáhal zaplata sumy 8.759,99 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % z dlžnej sumy od 10.05.2023 až do zaplata, ako aj zaplata nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že vyšetrovateľ N. J. N. O. vzniesol obvinenie a žalobca bol stíhaný ako obvinený za zločin poškodzovania cudzej veci, proti ktorému uzneseniu vyšetrovateľa podal žalobca dňa 18.05.2012 sťažnosť, ktorú prokurátor P. J. G. H. H. dňa 11.06.2012 ako nedôvodnú zamietol. Dňa 23.11.2012 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen na žalobcu obžalobu pre zločin poškodzovania cudzej veci, a žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T 230/2012-359 zo dňa 06.11.2013 spod žaloby oslobodený. Na základe odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry proti rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 5To 4/2014 zo dňa 02.09.2014 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Okresný súd Zvolen v poradí druhým rozsudkom č.k. 3T 230/2012-522 zo dňa 09.06.2021 žalobcu opäť spod obžaloby oslobodil; odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry zo dňa 30.07.2021 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 4To 88/2021 dňa 24.02.2022 zamietol; uznesenie krajského súdu zo dňa 24.02.2022 bolo žalobcovi doručené dňa 12.04.2022. Žalobca svoj nárok na náhradu škody predbežne prerokoval so žalovanou písomným podaním zo dňa 09.02.2023, adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ktorá o jeho žiadosti rozhodla tak, že nárok nebude uspokojený z dôvodu jeho premlčania, ktorú skutočnosť mu oznámila listom zo dňa 05.05.2023. Na základe týchto skutočností žalobca podal žalobu na náhradu škody - účelne vynaložené trovy obhajoby vo výške 8.759,99 Eur s ročným úrokom z omeškania a náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur.

2.2 Za titul pre uznanie nároku na náhradu škody v tejto veci je nutné podľa §5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. považovať uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia žalobcovi, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že mal trestný čin spáchať.

2.3 Keďže trestné konanie skončilo právoplatným oslobodením spod obžaloby, v zmysle ustálenej judikatúry sa uznesenie o vznesení obvinenia pokladá za nezákonné rozhodnutie a pre účely objektívnej zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. platí fikcia jeho zrušenia ako nezákonného.

2.4 Žalovaná právo na náhradu škody považuje za premlčané v zmysle §19 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo poškodenému doručené 14.05.2012 - objektívna 10-ročná lehota začala plynúť poškodenému 14.05.2012, kedy mu bolo oznámené (doručené) uznesenie o vznesení obvinenia. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.02.2022 č.k. 4To 88/2021-550 bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol poškodený oslobodený spod obžaloby; poškodený bol osobne prítomný na verejnom zasadnutí, na ktorom bolo vyhlásené toto uznesenie. V tento deň mu bolo oznámené rozhodnutie, zrušujúce pôvodné/nezákonné rozhodnutie. Ak je podmienkou pre uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia oznámenia zrušujúceho rozhodnutia s odkazom na §19 ods. 1 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. Subjektívna lehota v zmysle §19 ods. 1 citovaného zákona tak začala plynúť 24.02.2022. V prípade, ak by lehota začala plynúť až doručením vypracovaného uznesenia, ktoré bolo doručené poškodenému podľa doručky v spise 11.04.2022, aj v tomto prípade objektívna lehota poškodenému márne uplynula. Poškodený podal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 09.02.2023, žalobu podal dňa 10.08.2023.

2.5 Žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 11.03.2010, sp.zn. 30Cdo/3266/2008, z ktorého vyplýva, že obidve premlčacie doby objektívna aj subjektívna začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Všeobecne však platí, že nárok na náhradu škody treba uplatniť v čase, kedy ešte plynú obe lehoty, t.j. lehota objektívna a v jej rámci lehota subjektívna. S uplynutím jednej z týchto lehôt sa nárok premlčuje, aj keď poškodenému ešte plynie druhá premlčacia lehota.

2.6 Z uvedeného vyplýva, že objektívna lehota poškodenému márne uplynula dňa 14.05.2022, pričom žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podaná až 09.02.2023. Objektívna a subjektívna lehota tak plynuli spoločne 2 mesiace a 20 dní, resp. 1 mesiac a 3 dni, kedy si poškodený mohol podať žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak poškodený svoje právo nevyužil a objektívna lehota mu márne uplynula. Žalovaná má za to, že v danom prípade platí zásada „právo patrí bdelym“; žalobca mal 2 mesiace a 20 dní na uplatnenie svojho nároku na náhradu škody, pričom túto lehotu nevyužil.

2.7 Žalovaná poukázala na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 56. odôvodnenia s tým, že trestné konanie v tejto veci trvalo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov. Objektívna premlčacia doba plynula

od 14.05.2012, kedy bolo žalobcovi oznámené a doručené uznesenie o vznesení obvinenia a uplynula dňa 14.05.2022; do uplynutia objektívnej premlčacej doby žalobcovi zostalo 77 dní. Je nepochybné, že žalobca v zásade nemohol ovplyvniť dĺžku trvania súdneho konania, ktoré bolo vedené orgánmi činnými v trestnom konaní, za činnosť ktorých zodpovedá štát.

2.8 Odvolateľka nesúhlasila s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie, že ak žalobca v zásade nezavinil márne uplynutie objektívnej premlčacej doby a zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby a uplatnenie námietky premlčania by pre žalobcu bolo neprimerane tvrdým postihom, že je potrebné považovať vznesenie námietky premlčania zo strany žalovanej za výkon práva rozporný s dobrými mravmi, z ktorého dôvodu existuje dôvod na námietku premlčania neprihliadať s poukazom na §3 ods. 1 OZ. Mala za to, že ak uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi doručené 14.05.2012 a prokurátorka podala obžalobu na žalobcu dňa 22.11.2012, zo strany orgánu činného v trestnom konaní, t.j. prokuratúry žiadne prietahy v konaní nenastali. Dĺžku konania na súde si žalobca sčasti spôsobil aj sám, keď si na vlastné náklady dal vypracovať znalecký posudok, na ktorého výsledky musel konajúci súd dlhšiu dobu čakať a vyhodnotiť ich. Na základe návrhov žalobcu boli vypočítaní v konaní pred súdom svedkovia, čo taktiež malo vplyv na dĺžku súdneho konania. Za daného stavu žalovaná má za to, že použitie §3 ods. 1 OZ v tejto veci je nenáležité a neprimerané už aj z toho dôvodu, že žalobca mal dostatok času na to, aby uplatnil svoj nárok včas v rámci 10-ročnej premlčacej lehoty.

2.9 Odvolateľka nesúhlasila ani s priznaním nároku žalobcovi, spočívajúcom v trovách právneho zastúpenia, spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody, vyčíslených na sumu 639,50 Eur. Aj v tejto časti nároku okresný súd žalobcovi vyhovel (výrok I. rozsudku) z dôvodu, že otázku úhrady nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neustanovuje, a preto je potrebné v tomto smere subsidiárne použiť ustanovenie §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže náklady v súvislosti s uplatnením náhrady škody tvoria príslušenstvo tejto pohľadávky (bod 66. odôvodnenia rozsudku).

2.10 Problematika nákladov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom je riešená v §18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. jasne a zrozumiteľne; je uvedené, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Z uvedeného vyplýva, že zákon vylučuje z náhrady škody náklady, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, pretože toto predbežné prerokovanie nároku má iba formálny charakter. Uplatnená suma 639,50 Eur predstavujúca trovy právneho zastúpenia spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody nemá oporu v právnej úprave a je v celom rozsahu neopodstatnená.

2.11 Z uvedených dôvodov navrhla (odvolací návrh), keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ide o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, resp. neboli tvrdenia preukázané, čo zakladá dôvodnosť tohto odvolania s poukazom na ustanovenie §365 ods. 1 písm. f) C.s.p., aby krajský súd v zmysle §388 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. V prvom rade poukázal na to, že odvolanie žalovaného urobené v elektronickej podobe nebolo súdu doručené autorizované podľa §23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. po elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon e-Governmente), teda nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, a keďže ho žalovaná súdu do 10 dní od jeho doručenia nedoplnila v listinnej forme podpísané a ani v elektronickej forme autorizované, súd naň nemôže prihliadať podľa §125 ods. 2 C.s.p. a treba naň hľadieť tak, ako keby nevzniklo. S poukazom na §23 ods. 1 Zákona o e-Governmente a §125 ods. 2 C.s.p. v spojení s §378 ods. 1 C.s.p. predložil odvolaciemu súdu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.02.2022, sp.zn. II.ÚS 442/2021, publikovaný v prehľade vybraných rozhodnutí ústavného súdu a poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 25.05.2021, sp.zn. I.ÚS 223/2021. Zdôraznil, že žalovaná je právne znalá osoba, u ktorej sa predpokladá znalosť právnych predpisov v zmysle čl. 11 ods. 3 C.s.p. a bola ešte aj súdom zvlášť poučená vo vzťahu k opravnému prostriedku – odvolaniu, v poučení uvedenom v samotnom rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti strany sporu autorizovať odvolanie a o povinnosti súdu pri doručení neautorizovaného podania elektronicky ho v lehote 10 dní od jeho podania doručiť autorizované, inak naň súd nebude prihliadať. Žalovaná súdu doručila sprievodný list prokurátora ako súbor „Podanie z PVS s predmetom A. B. C. náhrada škody odvolanie voči rozsudku OS Zvolen asice, ktorý obsahuje kvalifikovaný elektronický podpis, avšak nemá náležitosti odvolania a uvádza sa v ňom len text „v prílohe vám zasielame dokument A. B. C. - náhrada škody - odvolanie voči rozsudku OS

Zvolen 13C 57/2023-149. Okresná prokuratúra Zvolen“. V uvedenej sprievodnej správe bol priložený neautorizovaný elektronický súbor nazvaný ako „A. B. C. náhrada škody odvolanie voči rozsudku č.l. 177.pdf“, ktorý však neobsahuje kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovanú elektronickú pečať, teda tento súbor je neautorizovaný a bol zaslaný súdu v elektronickom súbore PDF.

3.1 V predmetnej veci žalovaná podala proti rozsudku Okresného súdu Zvolen odvolanie prostredníctvom prokuratúry, pričom podpísaná bola len sprievodná správa, súbor, ktorý nemá náležitosti odvolania a k nej priložený súbor vo formáte PDF, ktorý obsahuje text odvolania ostal neautorizovaný. Žalobca v rámci právnej istoty očakáva, že odvolací súd posúdi skutkový stav, ktorý sa udial v predmetnej veci v súlade s právnymi závermi uvedenými v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 03.02.2022, sp.zn. II.ÚS 442/2021 a na odvolanie žalovaného nebude prihliadať, resp. odvolanie žalovaného podľa §386 písm. d) C.s.p. odmietne, keďže na odvolanie žalovaného nemožno v zmysle §125 ods. 2 C.s.p. prihliadať, keďže bolo súdu doručené elektronicky bez autorizácie a v lehote 10 dní nebolo súdu doručené autorizované a ani v písomnej forme podpísané a pre tieto vady nemožno v odvolacom konaní pokračovať. V takomto prípade žalobca žiadal, aby mu odvolací súd priznal voči žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% analogicky podľa §256 C.s.p., keďže žalovaná zavinila vznik trov odvolacieho konania, ako aj to, že o jej odvolaní nemohlo byť rozhodnuté v odvolacom konaní.

3.2 Pre prípad, že by odvolací súd z nejakého dôvodu nerešpektoval nález Ústavného súdu SR zo dňa 03.02.2022, sp.zn. II.ÚS 442/2021, resp. by nepostupoval v súlade s citovaným nálezom Ústavného súdu SR, žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovanej aj vecne.

3.3 Upriamil pozornosť odvolacieho súdu na podstatnú skutočnosť, že žalovaná napadla rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu jeho výroku I. a III. len z dôvodu podľa §365 ods. 1 písm. f) C.s.p., teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa §380 ods. 1 C.s.p. odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie riadne a úplne zistil skutkový stav veci, tento správne zistený skutkový stav správne právne posúdil aplikovaním správnych právnych noriem a následne správne vo veci rozhodol, keď žalobe v rozsahu požadovaného zaplatenia náhrady škody vyhovel spolu s príslušenstvom.

3.4 Správne súd prvej inštancie zistil, že trestné stíhanie a trestné konanie sa začalo viesť od 14.05.2012, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia a že toto konanie sa voči nemu viedlo do 24.02.2022, kedy uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To 88/2021 rozhodol, že odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku okresného súdu Zvolen zo dňa 09.06.2021, sp.zn. 3T 230/2012-522 zamietá, čo bolo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov, za čo zodpovedajú orgány žalovaného, t.j. polícia, prokuratúra, trestný súd, ktoré trestné konanie v jednotlivých jeho fázach vedú a dĺžku tohto konania v zásade žalobca ovplyvniť nemohol. V konaní nebolo ničím preukázané a žalovaná ani netvrdila, že by sa žalobca v ktorejkoľvek fáze vyhýbal trestnému konaniu, že by robil obštrukcie a sledoval nimi prietiahy v konaní, že by nespolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, že by sa trestnému konaniu vyhýbal a pod. Je nepodstatné, pred ktorým konkrétnym orgánom činným v trestnom konaní nastali prietiahy v trestnom konaní, keď za postup všetkých týchto orgánov zodpovedá žalovaná. Preto argument žalovanej, že zo strany prokuratúry v trestnom konaní žiadne prietiahy nenastali, je nepodstatný a irelevantný, pretože v danom prípade prokuratúra len zastupuje v predmetnom konaní o náhradu škody žalovanú Slovenskú republiku, ktorá zodpovedá za činnosť a postupy všetkých svojich orgánov, prostredníctvom ktorých vedie trestné konanie. Žalovaná v odvolaní tvrdí, že si mal žalobca sám spôsobiť dĺžku trestného konania, ktoré bolo voči nemu vedené orgánmi žalovaného tým, že sa rozhodol vôbec využiť svoje právo sa brániť a požiadať o vypracovanie znaleckého posudku, pričom už žalovaná nevysvetlila, že ako tento znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný A. I. B. dňa 20.05.2013 mal spôsobiť a zapríčiniť, že trestné konanie sa skončilo až dňom 24.02.2022, teda viac ako 8 rokov po vyhotovení tohto znaleckého posudku. Ďalej podľa žalovanej má žalobca zodpovedať za neprimeranú dĺžku trestného konania tým, že sa rozhodol brániť a navrhol, aby súd vypočul v konaní ním navrhovaných svedkov, pričom o vykonaní alebo nevykonaní týchto navrhnutých dôkazov rozhodoval v konečnom dôsledku súd, čo už žalovaná opomína. Žalovaná sa takýmito neudržateľnými účelovými konštrukciami, ktoré nemôžu obstáť, snaží teraz presvedčať odvolací súd, že si žalobca mal vlastne sám zapríčiniť, že trestné konanie sa voči nemu viedlo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov, lebo sa rozhodol využiť svoje právo v trestnom konaní brániť sa a navrhovať a obstarávať a predkladať dôkazy, a že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav tak, že to bola žalovaná, ktorá prostredníctvom svojich orgánov, ktoré vedú trestné konanie, zapríčinila, že sa trestné konanie voči žalobcovi viedlo tak dlho. Odvolanie žalovanej je zjavne špekulačné, účelové, ide len o zneužitie práva podať opravný prostriedok proti zákonnému rozsudku súdu prvej inštancie s cieľom vytvoriť prietiahy v konaní a zabrániť právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie, a preto nemôže požívať právnu ochranu v zmysle čl. 5 C.s.p.

3.5 Pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej, že súd prvej inštancie mal využiť rímsku zásadu „právo patrí bdelym“ a žalobcovi nárok nepriznať z dôvodu premlčania, tento argument nenapĺňa odvolací dôvod podľa §365 ods. 1 písm. f) C.s.p., že súd prvej inštancie mal dospieť na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto sa ním odvolací súd nemôže ani vecne zaoberať a žalobca sa nemá k nemu ani vyjadrovať. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí jasne vysvetlil, že vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej doby, avšak rozhodol sa naň neprihliadať s odkazom na §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže odporuje z daného zisteného skutkového stavu dobrým mravom, pretože žalobca mal neprimeranú dobu 77 dní na uplatnenie svojho nároku na náhradu škody na príslušnom štátnom orgáne od momentu, kedy sa o škode dozvedel.

3.6 Odvolací súd by sa nemal zaoberať ani argumentáciu žalovanej, že suma 639,50 Eur predstavujúca trovy právneho zastúpenia spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody, nemá mať oporu v právnej úprave a že podľa §18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. nie sú súčasťou trov konania, pretože tento argument nenapĺňa odvolací dôvod podľa §365 ods. 1 C.s.p., že súd prvej inštancie mal dospieť na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto sa ním odvolací súd nemôže ani vecne zaoberať a žalobca nemá dôvod sa k nemu ani vyjadrovať. Súd prvej inštancie navyše tento nárok žalobcovi nepriznal titulom trov konania, ale titulom príslušenstva pohľadávky pri aplikácii subsidiárne ustanovenia §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v súlade s ustálenou súdnou praxou najvyšších súdnych autorít (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.1999, sp.zn. 2Cdo 7/99); súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav tak, že žalobca sa pred súdnym konaním domáhal predbežného prejednanía nároku na náhradu škody pred Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a v tomto konaní bol zastúpený advokátom.

3.7 Žalovaná odvolaním z dôvodu podľa §365 ods. 1 písm. f) C.s.p. napadla aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, avšak tento odvolací dôvod vôbec vo vzťahu k tomuto výroku v odvolaní nezdôvodnila.

3.8 Vzhľadom na uvedené považoval žalobca odvolanie žalovanej za zjavne nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. ako vecne správny podľa §387 ods. 1 C.s.p. potvrdil a priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.9 K odvolaniu pripojil nález Ústavného súdu SR II.ÚS 442/2021-41.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (duplika) navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle §388 C.s.p. zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť s tým, že zotrvala na dôvodoch svojho odvolania, že právo na náhradu škody uplatnené v tejto veci žalobcom je premlčané a nebolo uplatnené v zákonnej premlčacej lehote.

4.1 V stručnosti sa vyjadrila k námietke žalobcu ohľadom autorizovania odvolania žalovanej v zmysle zákona e-Governmente. Touto problematikou sa prvoinštančný súd zaoberal už na základe vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo doručené súdu 27.11.2023. Okresný súd rozhodol tak, že elektronicky doručené podania zo strany žalovanej Okresnému súdu Zvolen boli v súlade so zákonom. Odvolanie žalovanej, podané proti rozsudku, bolo urobené v elektronickej podobe a bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom. V uvedenom prípade bola splnená forma podania v zmysle §125 ods. 1 C.s.p., ako aj autorizácia elektronického podania v zmysle §23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. Ako dôkaz k tomuto tvrdeniu predložil prílohu o podaní odvolania elektronicky na Okresný súd Zvolen, podpísaný KEP-om. Tento postup prokuratúra v tomto druhu konaní používa dlhoročne bez toho, aby niektorá zo zúčastnených strán takýto postup namietala. Či prokurátor postupoval v zmysle §125 ods. 1 C.s.p. s použitím §3 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. má právomoc vyhodnotiť príslušný konajúci súd a nie žalobca, ktorý v podstate ani nemá objektívne možnosť posúdiť, či prokurátor postupoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení.

4.2 K vyjadreniu pripojil kópiu o podaní odvolania elektronicky na Okresný súd Zvolen, podpísaný KEPom.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom v §380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

7. V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver; rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi; rozhodnutie okresného súdu spĺňa náležitosti ustanovenia §220 C.s.p..

9. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že poverený vyšetrovateľ N. L. J. O. O. odbor kriminálnej polície vzniesol žalobcovi obvinenie, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 14.05.2012 a tento následne dňa 19.05.2012 prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu sťažnosť, ktorú prokurátor krajskej prokuratúry dňa 11.06.2012 ako nedôvodnú zamietol; na odvolanie prokurátorky N. J. Zvolen Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 02.09.2014 zrušil prvý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V poradí druhým rozsudkom dňa 09.06.2021 okresný súd žalobcu spod obžaloby opäť oslobodil a krajský súd odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry, odôvodnenej dňa 30.07.2021, na verejnom zasadnutí za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu uznesením dňa 24.02.2022 zamietol. Uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručené dňa 12.04.2022.

9.1 Žalobca si po vznesení obvinenia zvolil dňa 16.05.2012 na zastupovanie v trestnom konaní najprv obhajcu B. L. J., ktoré plnomocenstvo neskôr listom zo dňa 04.03.2013 odvolal. Za poskytované právne služby v súvislosti so zastupovaním v trestnom konaní mu zaplatil žalobca do pokladne štyrmi platbami spolu 1.702,20 Eur s DPH. V súvislosti s obhajobou v trestnom konaní si žalobca dal vyhotoviť fotokópie listín zo súdneho spisu okresného súdu sp.zn. 3T/230/2012, za ktorých vyhotovenie dňa 26.02.2013 uhradil Okresnému súdu Zvolen sumu 74,40 Eur, o čom mu bola vydaná 26.02.2013 potvrdenka. Následne udelil žalobca plnomocenstvo advokátovi B. F. D. a na základe písomného vyšpecifikovania výšky trov obhajoby zo dňa 13.07.2022 mu zaplatil žalobca bezhotovostnými prevodmi tromi platbami za obhajobu a poskytnutie právnych služieb odmenu v celkovej výške 5.319,39 Eur s DPH.

9.2 V rámci svojej obhajoby v trestnom konaní si žalobca objednal vypracovanie znaleckého posudku na zodpovedanie odborných otázok, za vypracovanie ktorého (znalecký posudok č. 5/2013 zo dňa 20.05.2013) zaplatil bezhotovostným prevodom zo svojho osobného účtu na bankový účet znalkyne platobným príkazom zo dňa 04.06.2013 sumu 1.661,20 Eur.

9.3 Na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 09.02.2023, doručenej Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky toho istého dňa, si žalobca uplatnil voči Slovenskej republike náhradu škody, spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, celkom vo výške 8.759,99 Eur, pozostávajúcu z trov obhajoby zaplatených B. L. J. vo výške 1.705,-Eur, trov obhajoby zaplatených B. F. D. vo výške 5.319,39 Eur, z uhradených nákladov na vyhotovenie fotokópií z trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/230/2012 vo výške 74,40 Eur, z uhradených nákladov za vypracovanie znaleckého posudku č. 5/2013 znalkyňou Q. A. I. B. R. vo výške 1661,20 Eur a z príslušenstva k tejto pohľadávke vo výške 639,50 Eur, predstavujúce náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vzniknuté v konaní o predbežnom prejednaní nároku pred štátnym orgánom príslušným konať vo veci; spolu žiadal uhradiť sumu 9.399,49 Eur (8.759,99 Eur + 639,50 Eur).

X.X I. J. K. listom zo dňa 05.05.2023 oznámila žalobcovi, že jeho nároku na náhradu škody s príslušenstvom nevyhovie.

9.5 preto sa žalobca domáhal svojho nároku súdnou cestou – o jeho žalobe rozhodol súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom.

10. Krajský súd odvolanie žalovanej po preskúmaní odvolacích námietok ako aj predchádzajúceho konania spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie nepovažuje za dôvodné. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na základe ktorých žalobe (v podstate v celom rozsahu) vyhovel. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

11. Žalovaná namieta v odvolaní dve zásadné skutočnosti: premlčanie nároku žalobcu pri neexistencii dôvodov na prihladnutie na §3 Občianskeho zákonníka a nemožnosť priznať náhradu nákladov vo výške 639,50 Eur, predstavujúcich náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vzniknuté v konaní o predbežnom prejednaní nároku pred štátnym orgánom príslušným konať vo veci pre rozpor so zákonom č. 514/2003 Z.z.

12. Keďže žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namieta formálne pochybenie žalovanej pri podaní jej odvolania, krajský súd v prvom rade považuje za potrebné (v zhode s názorom súdu prvej inštancie) uviesť, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že odvolanie žalovaná podala v súlade s procesným predpisom, ktorým je Civilný sporový poriadok, ale aj so zákonom o e-Governmente. V spise je založené (listinné) overenie podpisu doručovanej listiny - odvolania (č.l.182); podanie bolo urobené v elektronickej podobe a bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, čo vyplýva z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 182).

13. Krajský súd preto preskúmal predložený spis vecne a vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania žalovanou má za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s nastolenou otázkou, keď s odkazom na §19 ods.1,2 zákona č.514/2003 Z.z. uviedol, že v prejednávanej veci za situácie, ak za zrušujúce rozhodnutie je považované rozhodnutie trestného súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku, začala plynúť subjektívna lehota najskôr 25.02.2022 a keďže týmto rozhodnutím je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To 88/2021 zo dňa 24.02.2022, pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca bol osobne prítomný pri vyhlasovaní tohto rozhodnutia, ktorým dňom mu bolo oznámené zrušenie nezákonného rozhodnutia, subjektívna premlčacia lehota mu začala plynúť dňom nasledujúcim po oznámení predmetného rozhodnutia krajského súdu, t.j. dňom 25.02.2022. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 11.08.2023 (správne 10.08.2023 – poznámka odvolacieho súdu), bola podaná v trojročnej subjektívnej lehote; žalovaná vznesla námietku premlčania vo vzťahu k objektívnej 10-ročnej premlčacej lehote; uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené žalobcovi 14.05.2012 a trestné stíhanie bolo ukončené oznámením uznesenia krajského súdu dňa 24.02.2022; trestné konanie žalobcu trvalo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov; objektívna premlčacia doba plynula od 14.05.2012, kedy bolo oznámené žalobcovi a doručené uznesenie o vznesení obvinenia a uplynula dňa 14.05.2022. Do uplynutia objektívnej premlčacej doby žalobcovi zostávalo 77 dní, kedy plynula súčasne subjektívna aj objektívna premlčacia doba - od 25.02.2022 do 14.05.2022 plynuli súčasne. Žalobca nepochybne nemohol ovplyvniť dĺžku trvania súdneho konania, vedené orgánmi činnými v trestnom konaní, za ktorých činnosť zodpovedá štát. Situáciu v prejednanom prípade považoval okresný súd za mimoriadne výnimočnú - ak žalobca zásadne nezavinil márne uplynutie objektívnej premlčacej doby a zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby a uplatnenie námietky premlčania by pre neho bolo neprímerane tvrdým postihom, je potrebné považovať vznesenie námietky premlčania zo strany žalovanej za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi; s poukazom na §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v tomto videl okresný súd dôvod neprihliadať na námietku premlčania; aj námietku premlčania je možné posudzovať so zreteľom na dobré mravy, ktoré patria k zásadám súkromného práva a ktorých obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať.

13.1 Na doplnenie správnosti týchto záverov okresného súdu krajský súd dodáva, že ak žalobca bol 9 rokov, 10 mesiacov a 27 dní (t.j. od 14.05.2012 do 11.04.2022) nedôvodne trestne stíhaný a súdený za skutok, ktorý nebol trestným činom, ale žalovaná ho odmieta odškodniť z dôvodu premlčania, aj krajský súd má za to, že vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi podľa §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nemožno na ňu prihliadať. Nemožno pričítať na ťarchu žalobcu výkon ústavne priznaného práva na obhajobu, spočívajúceho v navrhovaní dôkazov na preukázanie jeho nevinu.

13.2 Vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (II. ÚS 176/2011, IV. ÚS 542/2013).

13.3 V danom prípade podľa názoru krajského súdu boli preukázané také dôvody a okolnosti, pre ktoré možno považovať vznesenie námietky premlčania žalovanou za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca nezavinil márne uplynutie objektívnej 10- ročnej premlčacej doby v zmysle §19 ods. 2 zákona č.514/2003 Z.z., keďže táto uplynula len jeden mesiac, resp. necelé dva mesiace po tom, čo žalobca nadobudol vedomosť, že uznesenie o vznesení obvinenia proti nemu je nezákonným rozhodnutím. Pritom táto skutočnosť je podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody.

13.4 Zhrnúc vyššie uvedené krajský súd uzatvára, že ak trestné konanie žalobcu trvalo viac ako 9 rokov a 9 mesiacov, objektívna premlčacia doba plynula od 14.05.2012 (kedy bolo oznámené žalobcovi a doručené uznesenie o vznesení obvinenia) a uplynula dňa 14.05.2022 a do uplynutia objektívnej premlčacej doby žalobcovi zostávalo 77 dní, kedy plynula súčasne subjektívna aj objektívna premlčacia doba (od 25.02.2022 do 14.05.2022 plynuli súčasne), priznanie účinkov premlčania by za daných okolností bolo voči žalobcovi neprimerane tvrdým postihom. Sú tak splnené podmienky na to, aby výnimočne neboli priznané vznesenej námietke premlčania právne účinky v súlade s právom.

13.5 Krajský súd zdôrazňuje, že žalobca mal k dispozícii len 77 dní (v rámci objektívnej premlčacej doby), v rámci ktorých mal možnosť uplatniť náklady vynaložené na trovy trestného konania, t.j. obstaranie a sústredenie všetkých potrebných listinných dôkazov, preukazujúcich jeho nárok a výšku nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla počas trestného konania a na vypracovanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

13.6 Nemožno žalobcovi vytýkať nedostatočnú aktivitu na ich riadne a včasné zistenie a nemožno mu vytknúť konanie s nedostatočnou starostlivosťou a opatrnosťou. Postup žalobcu po jeho právoplatnom oslobodení naopak javí známky aktívneho prístupu k uplatneniu svojho nároku na náhradu škody, keďže návrh na prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podal dňa 09.02.2023, pričom objektívna premlčacia lehota uplynula 14.05.2022, subjektívna lehota začala žalobcovi plynúť dňom zamietnutia odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/88/2021 – 550, vyhláseného dňa 24.02.2022, ktorého verejného zasadnutia sa žalobca spolu so svojim právnym zástupcom osobne zúčastnili, respektíve dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto uznesenia krajského súdu dňa 11.04.2022, ako to vyplýva z doručky v trestnom spise.

13.7 Po odpovedi Generálnej prokuratúry o nevyhovení nároku na náhradu nákladov na predbežné prerokovanie náhrady škody zo dňa 05.05.2023, doručenej právnomu zástupcovi žalobcu 10.05.2023, žalobca podal dňa 10.08.2023 na Okresný súd Zvolen žalobu.

13.8 Nemožno tak konštatovať, žeby žalobca bol nečinný a neaktívne pristupoval k uplatneniu svojho nároku na náhradu škody, a preto je náležitá a účelná analogická zmena textu zákona prostredníctvom recentnej objektívnej teleologickej interpretácie, keďže za daných skutkových okolností samotný text §19 ods. 2 zákona č.514/2003 Z.z. nevedie k spravodlivému rozhodnutiu. Nárok žalobcu z uvedených dôvodov nemožno vyhodnotiť ako premlčaný (pozri aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 142/2025 - 35 zo dňa 07.05.2025).

14. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke žalovanej, že náklady na prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 639,50 Eur vylučuje priznať priamo zákonná úprava v §18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., predbežné prejednanie nároku má iba formálny charakter a uplatnená suma predstavujúca trovy právneho zastúpenia, spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody nemá oporu v právnej úprave a je v celom rozsahu neopodstatnená, krajský súd uvádza:

14.1 náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nie je vylúčená zákonom; dikcia ustanovenia §18 ods. 3 citovaného zákona spočíva vo formulácii, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku. Tvrdenie žalovanej, že žalobca si uplatnil nárok ako trovy konania, je v rozpore s tvrdením žalobcu a aj konštatovaním súdu prvej inštancie v dôvodoch odvolaním napadnutého rozsudku. Žalobca si sumu 639,50 Eur uplatnil titulom príslušenstva pohľadávky, preto odvolacia námietka, že priamo zákon vylučuje možnosť priznať náklady na predbežné prerokovanie nároku v §18 ods. 3 je formálne aj obsahovo nesprávna.

14.2 Konštatovanie odvolateľa, že predbežné prejednanie má len formálny charakter, krajský súd taktiež považuje za nesprávne. Predbežné prerokovanie nároku nie je bez významu - pokiaľ by úmyslom zákonodarcu bolo len formálne predbežne prejednať nárok, t.j. bez reálneho výsledku, jeho samostatná zákonná úprava by stratila na význame; avšak od predbežného prejednanie nároku sa odvíja celý ostatný formálny postup poškodeného/žalobcu. Aj okresný súd v rozsudku napadnutom odvolaním (v bode 49) konštatoval, že predtým, ako pristúpil k meritórnemu prerokovaniu nároku žalobcu skúmal, či bola splnená procesná podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody na súde a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom; z vykonaného dokazovania mal preukázané,

že táto podmienka splnená bola s výsledkom, že orgán príslušný na predbežné prerokovanie žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu oznámil, že jeho žiadosť bola odmietnutá ako nedôvodná z dôvodu premlčania.

14.3 V tomto kontexte považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že žalobcovi vznikla pohľadávka na úhradu až zrušením nezákonného rozhodnutia - oslobodením spod obžaloby. Náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s jej uplatnením, tvoria príslušenstvo tejto pohľadávky (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo/7/99 z 30.03.1999, publikovaný v Zbierke rozhodnutí ako R 26/2000). Právny názor o opodstatnenosti priznania nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky ako príslušenstva pohľadávky jednoznačne prijal aj Krajský súd v Banskej Bystrici, napríklad v rozhodnutí sp.zn.17Co/69/2020 zo dňa 11.11.2020 (bod 4.4.5.) alebo v rozhodnutí sp.zn.11Co/54/2024 zo dňa 31.07.2024 (bod 13.6.).

14.4 Samotné predbežné prerokovanie nároku žalobcu nebolo medzi stranami sporné. Nebola sporná ani skutočnosť, že žiadosť bola vypracovaná advokátskou kanceláriou, ktorá má v zmysle prináležiacej vyhlášky nárok na odmenu; výška odmeny v zmysle vyhlášky potom predstavuje preukázaný náklad na uplatnenie pohľadávky.

14.5 Povinnosť podať žiadosť o prerokovanie nároku navyše vyplýva priamo z ustanovenia §15 zákona č. 514/2003 Z.z. s tým, že bez podania žiadosti nemožno nárok uplatniť na súde. Zároveň v zmysle §16 ods. 4 predmetného zákona môže poškodený (žalobca) pri uplatnení nároku na súde požadovať úhradu len v rozsahu nároku a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Obsah samotnej žiadosti je preto pre poškodeného (žalobcu) záväzný a je nevyhnutné, aby žiadosť spĺňala potrebné formálne ako aj obsahové náležitosti. Z uvedeného dôvodu vyhľadanie právnej pomoci predstavuje nutnosť. Nárok je uplatňovaný ako príslušenstvo pohľadávky, to znamená náklad na uplatnenie pohľadávky, ktorý je žalobca zákonom nútený vynaložiť na uplatnenie svojej pohľadávky; samotný vznik nákladu je tak bezpečne preukázaný. Keďže ide o príslušenstvo pohľadávky a nárok nie je uplatňovaný ako trov konania v zmysle §18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., neexistuje žiadny právny ani faktický dôvod na jeho nepriznanie. Záver súdu prvej inštancie je preto aj v tomto zmysle správny, neodporujúci zákonnej dikcii; odvolacia námietka je nedôvodná.

15. Okresný súd rozhodol v prejednávanej spore správne; keďže odvolací súd nezistil dôvody pre zmenu jeho rozhodnutia (§388 C.s.p.) ani zrušenie (§389 C.s.p.), rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§387 ods.1,2 C.s.p.), a to aj ohľadom úroku z omeškania, ktorého výšku a počiatok žiadna zo strán nenamietala, a aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutého, ale preskúmaného ako výroku závislého (§379 písm. a) C.s.p.).

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods.1 C.s.p. v spojení s §255 ods.1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní; žalovaná v odvolaní úspešná nebola, preto jej odvolací súd uložil povinnosť zaplatiť náhradu odvolacích trov žalobcovi v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.